

januar-dyrtidsportionerne skulle have været udbetalt, dog højst 10 pct. af lønmodtagerens A-indkomst og indtægt om bord i hele indkomståret 1975.

Ved lønudbetalingen skal arbejdsgiveren som hidtil give lønmodtageren oplysning om den indtjente løn og den heri indeholdte foreløbige skat. Den herefter fremkomne nettoløn skal efter forslaget forhøjes med det foreløbige godtgørelsesbeløb for lønperioden, og dette tillæg til nettolønnen skal anføres på den afregningsblanket, som lønmodtageren får samtidig med lønudbetalingen.

Hvis det ved slutskatteberegningen viser sig, at lønmodtageren gennem arbejdsgiverens udbetalinger af foreløbige godtgørelser for dyrtid har fået for lidt i godtgørelse, vil det manglende blive godtgjort ham, idet forskelsbeløbet vil blive regnet ham til gode ved slutskatteopgørelsen for 1975. Lønmodtageren får således enten forøget sin overskydende skat eller formindsket sin restskat med forskelsbeløbet. Hvis omvendt lønmodtageren har modtaget for meget i foreløbige godtgørelser fra arbejdsgiveren, vil det for meget udbetalte medføre enten en formindskelse af den overskydende skat eller en forøgelse af restskatten.

Når den endelige godtgørelse for dyrtiden ved slutskattens beregning ikke uden videre foreslås fastsat til de 100 kr. om måneden, hænger det sammen med, at et antal lønmodtagere f.eks. blandt unge under uddannelse, kun har lønindkomst i kortere perioder. Efter forslaget vil disse lønmodtagere hos deres arbejdsgiver få udbetalt foreløbige godtgørelsesbeløb for de forholdsvise korte tidsrum, hvor de har haft lønnet arbejde. En del af disse lønmodtagere vil kun have haft lønindkomst i nogle få ferieuuger og i den forbindelse have fået en foreløbig godtgørelse på f.eks. 50-100 kr. Det forekommer imidlertid mindre rimeligt, hvis de samme lønmodtagere ved slutopgørelsen skal have deres godtgørelse for dyrtiden forøget til det fulde beløb på 900 eller 1.000 kr. For at undgå dette foreslås der fastsat en særlig overgrænse for godtgørelsen på 10 pct. af A-indkomsten og indtægten om bord i 1975. Denne grænse vil bevirke, at man for at få den maksimale godtgørelse på 1.000 kr. skal have haft en lønindkomst m.v. på mindst 10.000 kr. i 1975.

Udgangspunktet må naturligvis være, at ordningen bør omfatte netop den personkreds, som går glip af de dyrtidsportioner, der udløses af januarpristallet. Da man imidlertid ikke råder over et register, der nøje kan afgrænse denne kreds, må man på grundlag af de oplysninger, som i forvejen findes i de eksisterende offentlige registre, søge at finde frem til en kreds, der tilnærmelsesvis omfatter de

personer, man ønsker at yde en godtgørelse. Det forhold, at der med meget kort varsel skal iværksættes en løbende, foreløbig udbetaling af godtgørelse for dyrtid i forbindelse med arbejdsgiverens lønafregning, gør det i øvrigt nødvendigt, at kredsen af berettigede fastlægges efter enkle og klare retningslinier.

På denne baggrund bestemmer lovforslaget, at godtgørelsen som hovedregel skal tilkomme alle personer med A-indkomst herunder de pensioner, som ifølge forslaget til lov om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag m.v. ikke skal forhøjes med de nævnte dyrtidsportioner. Derimod giver andre pensioner som f.eks. folkepension, private pensioner og udbetalinger i henhold til forsikringer og indekstraktater samt fra Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke ret til en godtgørelse. Indtægt om bord (sømandsindtægt) skal ligesom lønindtægt i land give ret til godtgørelse. Ved beregningen af det endelige godtgørelsesbeløb, der indgår i slutopgørelsen, bygger man af praktiske grunde på A-indkomsten (bortset fra de nævnte pensioner m.v.) og indtægten om bord i hele året 1975, uanset at de foreløbige udbetalinger normalt er samlet i de sidste 9-10 måneder af 1975, og uanset at de dyrtidsportioner, som lønmodtagerne går glip af, egentlig vedrører tidsrummet fra marts/april 1975 og året ud. Disse afgrænsninger medfører, at godtgørelsen for dyrtid kun tilnærmelsesvis kommer til at omfatte netop den kreds, som har en dyrtidsreguleret indkomst, som omfattes af de bortfaldne dyrtidsportioner.

Efter lovforslaget skal finansministeren være berettiget til at undtage grupper af A-indkomster fra ordningen. Det er meningen bl.a. at holde de transbestemte sociale ydelser uden for. Det samme gælder understøttelse ved strejke og lockout.

Når de sociale pensioner og de private pensioner er undtaget fra forslaget, hænger det sammen med, at lovforslaget om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag m.v. ikke vil medføre ændringer i disse pensioners dyrtidsregulering. Personer, som ved siden af folkepensionen og en privat pension har en A-indkomst eller indtægt om bord, vil imidlertid kunne opnå godtgørelse efter de almindelige regler. Pensionsindtægten tæller blot ikke med ved beregningen af godtgørelsesbeløbet.

Godtgørelsesordningen omfatter sygedagpenge både i arbejdsgiverperioden og efter denne periodes udløb; men ordningen omfatter ikke arbejdsløshedsunderstøttelse. Som tidligere nævnt er det desuden meningen at holde de transbestemte sociale ydelser udenfor.

Lønindtægter, der ikke er A-indkomst, falder uden